

சங்கர கிரந்தாவலி நெ. 7.

சங்கர கிரந்தாவலி நெ. 7.

ஓம்ததஸந்பரப் பிரஹ்மணேகம:

ஸ்ரீ சங்கராசாரியசுவாமிகளால் அருளிச்செய்த

ச தா ச ர ம்

தஞ்சை, ஸ்ரீலஸ்ரீ
பிரஹ்மாநந்தஸ்வாமிகளால்
மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

தஞ்சை பண்டிட்
S. ஸுப்ரஹ்மணய சாஸ்திரிகளால்
பார்வைபுடப்பட்டது

ஹை மந்திரம் மாணேஜிங் டிபாஸ்டி,
சூ. பாக்கியம் பிள்ளை அவர்களால்

தஞ்சை, ஸ்ரீ சங்கரவிலாச சாரதாமந்திர பிரஸித்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

All Rights Reserved.

கலி நெய்ச ஸ்ரீ முக-ஸ்ரீ புரட்டாசி-ஸ்ரீ

விலை]

1933.

[அணை 2.

முத்துமிந் ப்பணை
8-10/7

சங்கர கிரந்தாவலி நெ. 7,

ஓம்தத்ஸத்பரப் பிரஹ்மணேநம:

॥ स दा चारः ॥

ஸ்ரீ சங்கராசாரியசுவாமிகளால் அருளிச்செய்த

ச தா சா ர ம்

தஞ்சை, ஸ்ரீலஸ்ரீ
பிரஹ்மாநந்தஸ்வாமிகளால்
மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

தஞ்சை பண்டிட்
S. ஸுப்ரஹ்மண்ய சாஸ்திரிகளால்
பார்வையிடப்பட்டது

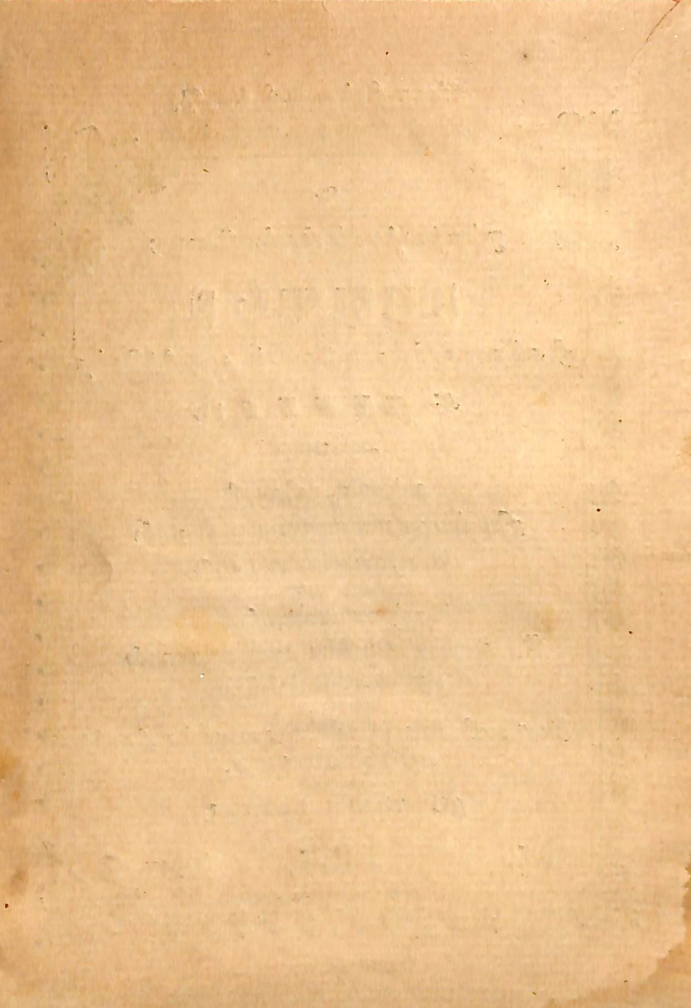
தஞ்சை, ஸ்ரீ சங்கரவிலாச சாரதாமந்திர பிரஸில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

All Rights Reserved.

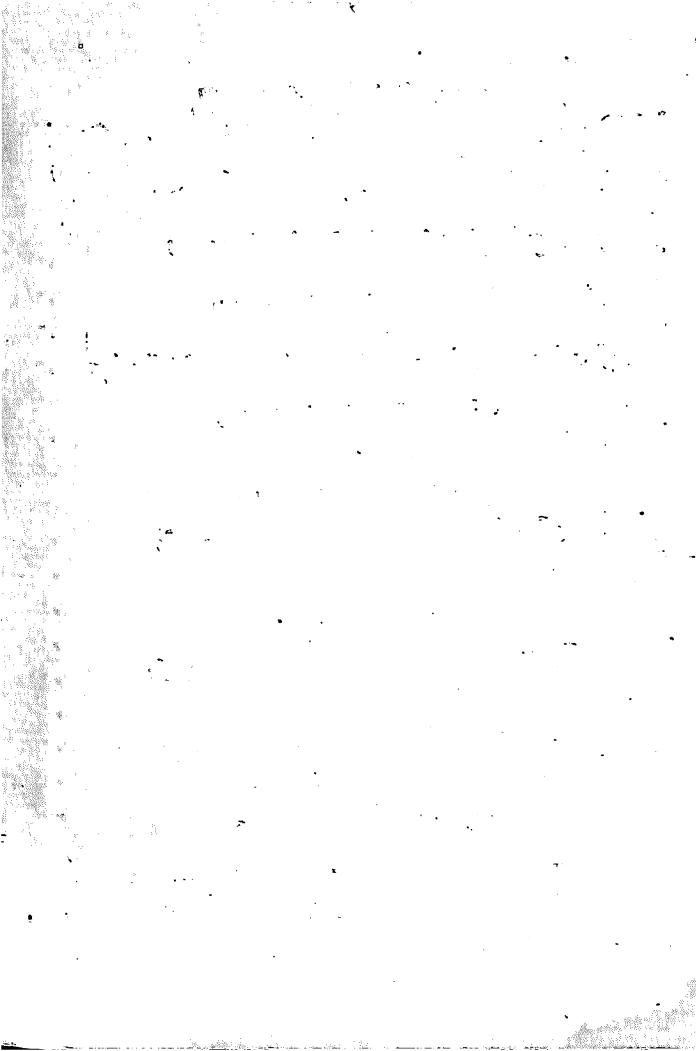
விலை]

1933.

[அணை 2.

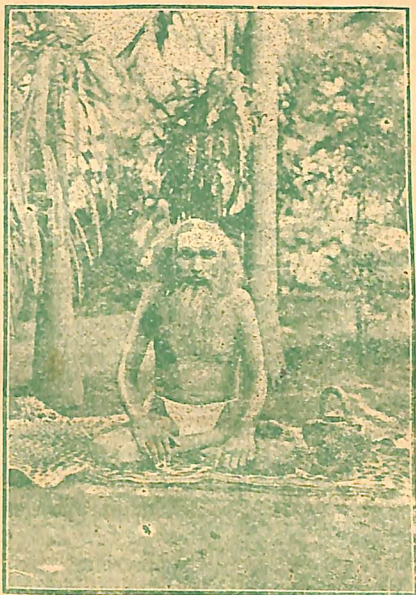

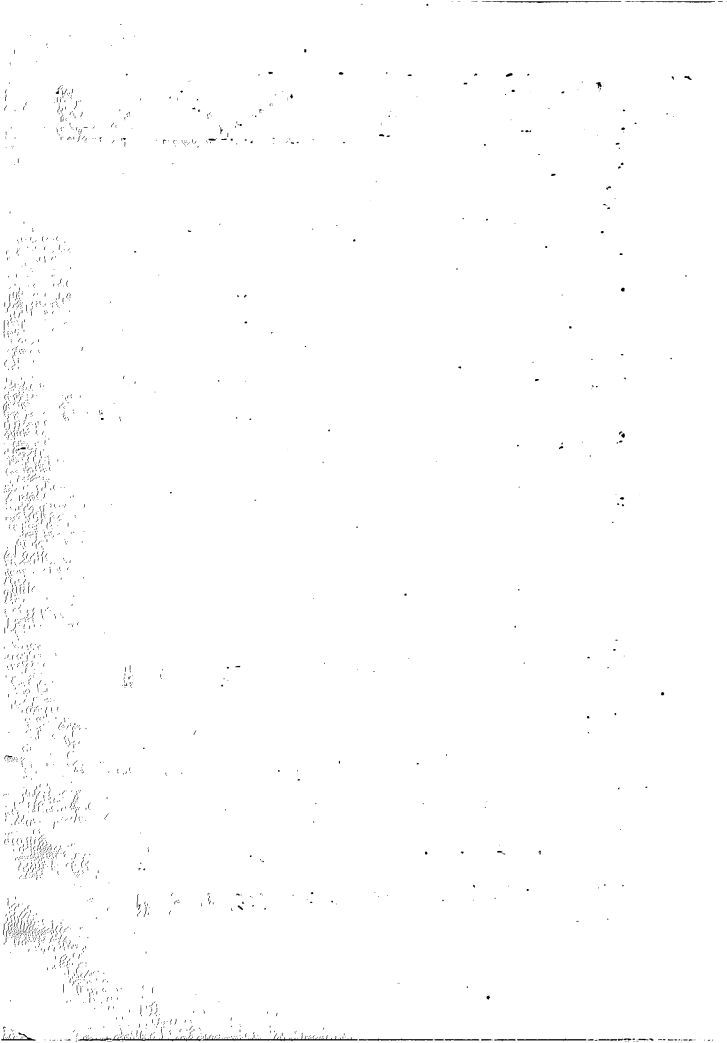

ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதிசாரியாள்

நூல்திரியர்:- ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த ஸ்வாமிகள்

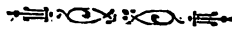
சச்சிதானந்த மெங்குந்தளைத்து நிற்பதனைக் காட்ட
இச்சையா வெம்மனோற்கு வெழில்குருவாகத்தோன்றி
உச்சமாய் ஞான நூற்க டொகுத்தன னதிலீதொன்றா
மெச்சமயத் தாற்றோக்கி னின்பமு மளிக்குநன்றே.

உ
ஓம்தத்ஸத் பிரஹ்மணே நம:

ச த ர ச ர ம்.

எதுசுகனித்தியத்தோ டிலகொளிவிபுவுமாகும்
எதுபெயருருவாதார மெ,துமதி,தனக்கெட்டாதாய்
மதியறிதன்மைத்தாகி மர்சிலாச்சத்தமாகும்
அதுவபாரமானானே யிங்கற்பமுமையமின்றே.

மங்கலம்.

सचिदानन्दकन्दाय जगदङ्कुरहेतवे ।
कु

सदोदिताय पूर्णाय नमोऽनन्ताय विष्णवे ॥ १ ॥

சச்சிதாநந்தமுலமும், ஜகத்து முளைக்குக்காரண
மும், நித்தியோதயமும், பூர்ணமும், அநந்தமுமான
விஷ்ணுவுக்கு நமஸ்காரம். (க)

सर्ववेदान्तसिद्धान्तग्रथितं निर्मलं शिवम् ।

सदाचारं प्रवक्ष्यामि योगिनां ज्ञानसिद्धये ॥ २ ॥

ச தா ச ர ம்.

பிரதிஞ்செய்யும் அதிகாரியும்.

சர்வவேதாந்த சித்தாந்தமாய் யாக்கப்பட்டதும், நிரீமலமும், சிவமுமான சதாசாரத்தை யோசிக்களது ஞானசித்தியின் பொருட்டுக் கூறுகின்றேன். (உ)

प्रातः स्मरामि देवस्य सवितुर्भर्गो आत्मनः ।

वरेष्यं तद्धियो यो नश्चिदानन्वे प्रचोदयात् ॥ ३ ॥

காயத்திரியின் பிராத:ஸ்மரணம்.

எவன் நமது புத்திகளை ஆந்தத்திற் செலுத்து கின்றானோ அந்த ஆத்மதேவனாகிய *சவிதாவின் (சூரி யனது அல்லது பிரேரகனது) வரேண்யம் (எல்லோ ராலுமுபாசிக்கத்தக்க) பாக்கத்தினை (சுவயம்ஜோதி யை) காலையில் ஸ்மரிக்கின்றேன். (ஊ)

अन्वयव्यतिरेकाभ्यां जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ।

यदेकं केवलं ज्ञानं तदेवाहं परं बृहत् ॥ ४ ॥

உடன் பாட்டாலும் எதிர் மறையாலும் ஜாக்கிர சொப்பன சூழ்த்திசளில் எது ஏகமும் கேவலமும் ஞானமுமாயி ருக்கின்றதோ, அதே பரமான பெரிது யான். (ச)

*சவிதா — சூரியன்; எல்லாவற்றையுமுண்டிபண்ணும் பிரஹ்மம்.

ज्ञानाज्ञानविलासोऽयं ज्ञानाज्ञाने च पश्यति ।
ज्ञानाज्ञाने परित्यज्य ज्ञानमेवावशिष्यते ॥ ५ ॥

ஞானஞ்ஞான விலாசமாகிய இதனை ஞானஞ்
ஞான (சகலகேவல)த்தில் பார்க்கிறான். ஞானஞ்
ஞானங்களிரண்டையும் விட ஞானமே மிஞ்சுகின்
றது. (௫)

अत्यन्तमलिनो देहो देही चात्यन्तनिर्मलः ।

असङ्गोऽहमिति ज्ञात्वा शौचमेतत्प्रचक्षते ॥ ६ ॥

சேளசவிதி.

அத்தியந்தமலினம் தேகம், தேகி அத்தியந்த
நிர்மலன். அசங்கன் யானென்றறியின், இதனைச்
சேளசமென்று கூறுவார். (௬)

मन्मनो मीनवन्नित्यं क्रीडत्यानन्दवारिधौ ।

सुस्नातस्तेन पूतात्मा सम्यग्विज्ञानवारिणा ॥ ७ ॥

என் மனம் மீனைப்போல நித்தியமும் ஆரந்தவாரி
தியில் கிரீடிக் (விளையாடு)கின்றது. அந்த விஞ்ஞான
ஜலத்தினால் செவ்வையாய் ஸநாநம் செய்யப்பட்டுச்
சுத்தாத்மாவாயுளன். (௭)

ச தா சா ர ம்,

अथाघमर्षणं कुर्यात्प्राणापाननिरोधतः ।

मनः पूर्णं समाधाय ममः कुम्भो यथार्णवे ॥ ८ ॥

அகமர்ஷண ஸ்நாநம்.

மனதைப் பூர்ணவஸ்துவில் செவ்வையாய் நிறுத்திச் சமுத்திரத்துக்கும்ப்போல் முழுகியவனாய், இனிப்பிராணபான நிரோதத்தால் அகமர்ஷணம் (பாபத்தைப்போக்கல்) செய்க. (அ)

लयविशेषयोः संधौ मनस्तत्र निरामिषम् ।

स संधिः साधितो येन स मुक्तो नात्र संशयः ॥ ९ ॥

சந்தியாவிதி.

இலய (மனவொடுக்கமான சமுத்தி) விசேஷய (மனவெழுச்சியாகிய ஜாக்கிரசொப்பன)ங்களிரண்டன் சந்தியாகிய அவ்விடத்து மனதை இச்சையின்றியதாக நிறுத்துதலாகிய அச்சந்தி எவனாற் சாதிக்கப்பட்டதோ அவன் முக்தன். இதிற சம்சயமில்லை. (ஆ)

सर्वत्र प्राणिनां देहे जपो भवति सर्वदा ।

हंसः सोऽहमिति ज्ञात्वा सर्वबन्धैः प्रमुच्यते ॥ १० ॥

சாதன ஜபம்.

எங்கும் பிராணிகளது தேகத்தில் எப்போதும் ஹம்ஸ: ஸோஹம் (ஜபமுண்டாகின்றது) என்று அறிந்து சர்வபந்தங்களினின்றும் விடுபடுகின்றான். (க0)

तर्पणं स्वसुखेनैव स्वेन्द्रियाणां प्रतर्पणम् ।

मनसा मन आलोक्य स्वयमात्मा प्रकाशते ॥ ११ ॥

தர்ப்பணம்.

தனது சுகத்தினாலேயே தனது இந்திரியங்களைத் தர்ப்பித்தல் மிக்கதர்ப்பணமாம். மனதினால் மனதைக் கண்டு அதனால் சுவயமாக ஆத்மா பிரகாசிக்கின்றது.

आत्मनि स्वप्रकाशामौ चित्तमेकाहुतिं क्षिपेत् ।

अभिहोत्री स विज्ञेय इतरे नामधारकाः ॥ १२ ॥

அக்கினிஹோத்திரம்.

ஆத்மாவாகிய சுவப்பிரகாசாக்கினியில் சித்தமாகிய ஒரு ஆஹுதியினை எறிக. அவன் அக்கினிஹோத்திரி யெனப்படுவன். மற்றையோர் (அக்கினிஹோத்திரியெனும்) பெயர்தரித்தவராவர். (க2)

देहो देवालयः प्रोक्तो देही देवो निरञ्जनः ।

अर्चितः सर्वभावेन स्वानुभूत्या विराजते ॥ १३ ॥

அர்ச்சனம்.

தேகம் தேவாலய மெனப்படும். தேகி நிரஞ்சன்
மானதேவன். எல்லாபாவங்களோடும் அர்ச்சிக்கப்
பட்டவனாய்ச் சுவாநுபூதியினால் விளங்குகிறான். (க௩)

मौनं स्वाध्ययनं ध्यानं ध्येयब्रह्मानुचिन्तनम् ।

ज्ञानेनेति तयोः सम्यङ्निषेधोऽतः प्रदर्शनम् ॥ १४ ॥

சுவாத்தியாயம், தியானம்.

மௌனம் சுவாத்தியாயம், தியேயமான பிரஹ்
மத்தினை இடைவிடாது சிந்தித்தல் தியானமாம்.
ஞானத்தினாலென்று அவ்விரண்டினையும், (மனோவாக்
குகளைச்) செவ்வையாய் விலக்குதல் உள்தரிசனமாம். (1)

अतीतानागतं किञ्चिन्न स्मरामि न चिन्तये ।

रागद्वेषं विना प्राप्यं मुनज्म्यत्र शुभाशुभम् ॥ १५ ॥

போஜனம்.

சென்றதும் வருவதும் எதையும் (முறையே)
வினையேன். சிந்தியேன். இங்கு வாய்த்த சபாசபத்
தினை இராகத்துவேஷமின்றிப் புசிப்பேன். (க௯)

अभयं सर्वभूतानां ज्ञानमाहुर्मनीषिणः ।

निजानन्दे स्पृहा नान्या वैराग्यस्यावधिर्मतः ॥ १६ ॥

ஞானவைவராக்கியங்களின் அவதி.

சர்வ பூதங்களின் அபயம் ஞானமென்று அறிஞர் கூறுவர். நிஜானந்தத்தில் ஆசை; பிறிகில்லை. இது வைராக்கியத்தின் எல்லையென்று கருதப்படுகின்றது.

वेदान्तैः श्रवणं कुर्यान्मननं चोपपत्तिभिः ।

योगेनाभ्यसनं नित्यं ततो दर्शनमात्मनः ॥ २७ ॥

சிரவணமனன நிதித்தியாசனம்.

வேதாந்தங்களால் சிரவணஞ்செய்க, யுக்திகளால் மனனஞ்செய்க, யோகத்தினால் நித்தியம் அப்பியசித்தலைச்செய்க, அதன்பின் ஆத்மாவின் தரிசனத்தைச் செய்க. (௧௭)

शब्दशक्तेरचिन्त्यत्वाच्छब्दादेवापरोक्षधीः ।

सुषुप्तः पुरुषो यद्ब्रुच्छब्देनैवानुबुध्यते ॥ १८ ॥

அபரோக்ஷ ஞானம்.

சுப்த சக்திக்குச்சிந்திக்கக்கூடாததாயிருத்தலின், தூங்குகின்ற புருஷன் சப்தத்தினாலேயே எப்படி விழிப்பிக்கப்படுகின்றானோ அதுபோலச் சப்தத்தினாலேயே அபரோக்ஷ ஞானமுண்டாகின்றது. (கஅ)

आत्मानात्मविवेकेन ज्ञानं भवति निर्मलम् ।

गुरुणा बोधितः शिष्यः शब्दब्रह्मातिवर्तते ॥ १९ ॥

ஆத்மாநாத்ம விவேகம்.

ஆத்மாநாத்ம விவேகத்தினால் நிரீமலமான ஞான முண்டாகின்றது. குருவினால் போதிக்கப்பட்ட சிஷ்யன் சப்தப் பிரஹ்மத்தைக் கடக்கின்றான். (கக)

न त्वं देहो नेन्द्रियाणि न प्राणो न मनो न घीः ।

विकारित्वाद्भिनाशित्वाद्दृश्यत्वाच्च घटो यथा ॥ २० ॥

நீ தேகமல்லை; இந்திரியங்களல்லை; பிராணனல்லை; மனமல்லை; புத்தியல்லை; (அவை) விகாரியாயும், விநாசியாயும், திருசியமாயுமிருத்தலின்; கடம்போல. (20)

विशुद्धं केवलं ज्ञानं निर्विशेषं निरञ्जनम् ।

यदेकं परमानन्दं तत्त्वमस्यद्वयं परम् ॥ २१ ॥

விசத்தமும், கேவலமும், ஞானமும், நிர்விசேஷ
மும், நிரஞ்சனமும், ஏகமும், பரமாநந்தமுமாயுள்ள
தெதுவோ, அந்த அத்துவயமான பரம் நீ. (உக)

शब्दस्याद्यन्तयोः सिद्धं मनसोऽपि तथैव च ।

मध्ये साक्षितया नित्यं तदेव त्वं भ्रमं जहि ॥ २२ ॥

சப்தத்தின் ஆதியந்தங்களிலும், அவ்வாறே மன
தின் ஆதியந்தங்களிலும் எது சித்தித்துள்ளதோ,
அது மத்தியிலும் சாக்ஷித்தன்மையாக நித்தியம் சித்
தித்துளது. அதுவே நீ, பிரமத்தைவிடு. (உஉ)

स्थूलवैराजयोरैक्यं सूक्ष्महैरण्यगर्भयोः ।

अज्ञानमाययोरैक्यं प्रत्यग्विज्ञानपूर्णयोः ॥ २३ ॥

ஜீவப்பிரஹ்மைக்கியம்.

ஸ்தூலத்திற்கும் வைராஜஸனுக்(சமஷ்டிஸ்தூல
த்திற்கும், சூக்ஷ்மத்திற்கும் ஹிரணியகர்ப (சமஷ்டி
சூக்ஷ்ம)த்திற்கும், அஞ்ஞானத்திற்கும் மாயைக்கும்
ஐக்கியமுள்ளது. பிரத்தியக்கி(கூடஸ்த)னுக்கும், விஞ்
ஞான பூர்ண(பிரஹ்ம)த்திற்கும் ஐக்கியமுள்ளது. (உஃ).

चिन्मात्रैकरसे विष्णौ ब्रह्मात्मैकस्वरूपके ।

भ्रम एव जगज्जातं रज्जां सर्पभ्रमो यथा ॥ २४ ॥

சின்மாதிரைகரஸமும், விஷ்ணுவுமான பிரஹ்
மாத்தம் ஏகஸ்வரூபத்தில் ஜகத்துணர்ச்சி இரஜ்ஜுவில்
சர்ப்பப்பிரமப்போல்ப் பிரமையேயாம். (உச)

तार्किकाणां च जीवेशौ वाच्यावेतौ विदुर्बुधाः ।

लक्ष्यौ च सांख्ययोगाभ्यां वेदान्तैरेकताऽनयोः ॥ २५ ॥

தர்க்கிகர்களது இச்சீவேசர் வாச்சியரென்றும்,
சாங்கிய யோகங்களால் இலக்ஷியர்களென்றும், வேதாந்
தங்களால் இவ்விருவர் (இலக்ஷியர்களின்) ஐக்கியத்
தன்மையையும் அறிஞர் அறிகின்றனர். (உடு)

कार्यकारणवाच्यांशौ जीवेशौ यौ जहच्च तौ ।

अजहच्च तयोर्लक्ष्यौ चिदंशवेकरूपिणौ ॥ २६ ॥

காரியகாரண வடிவ வாச்சியாட்சங்களான ஜீவே
சர்கள் எவர்களோ அவர்கள் ஜஹத்தும், (விட்ட) அவ்
விருவரின் இலக்ஷியமான ஏகரூபமாகிய சிதம்சர்கள்
அஜஹத்(விடாத)துமாம். (உசு)

कर्मशास्त्रे कुतो ज्ञानं तर्के नैवास्ति निश्चयः ।

सांख्ययोगौ द्विधापन्नौ शाब्दिकाः शब्दतत्पराः ॥ २७ ॥

மீமாம்ஸாதீமத நிராகாணம்.

கர்மசாஸ்திரத்தில் ஞானம் என்கிருந்துண்டாம்? தர்க்கத்தில் நிச்சயம் இல்லவே இல்லை. சாங்கியயோகங்கள் இருவகையாகப் பெருந்தியனவாம். சத்தனூலார் சத்த தற்பார். (உ௭)

अन्ये पाषण्डिनः सर्वे ज्ञानवार्तासु दुर्बलाः ।

एकं वेदान्तविज्ञानं स्वानुभूत्या विराजते ॥ २८ ॥

மற்றைய பாஷண்டிகளெல்லோரும் ஞானவார்த்தையில் மிகத்தூர்ப்பலர்களாம். வேதாந்த விஞ்ஞானம் ஒன்று சுவாநுபூதியினால் விளங்குகின்றது. (உ௮)

अहं ममेत्ययं बन्धो नाहंममेति मुक्तता ।

बन्धो मोक्षो गुणैर्भाति गुणाः प्रकृतिसंभवाः ॥ २९ ॥

பந்தமுத்திகளின் லக்ஷணம்.

யான் எனதென்னும் இது பந்தம். யான் என இல்லை யென்பது முக்தத்தன்மையாம். பந்தமும் மோக்ஷமும் குணங்களால் தோற்றுகின்றது. குணங்கள் பிரகிருதியால் உண்டானவைகளாம். (உ௯)

ज्ञानमेकं सदा भाति सर्वावस्थासु निर्मलम् ।

मन्दभाग्या न जानन्ति स्वरूपं केवलं बृहत् ॥ ३० ॥

எல்லா அவஸ்தைகளிலும் நிர்மலமான ஞான
விமான்றே எப்போதும் பிரகாசிக்கின்றது. மந்தபாக்
கியமுடையோர் கேவலமும் பெரிதுமான ஸ்வரூபத்
தையறியார். (௩௦)

संकल्पसाक्षिणं ज्ञानं सर्वलोकैकजीवनम् ।

तदस्मीति च यो वेद स मुक्तो नात्र संशयः ॥ ३१ ॥

சங்கற்பசாக்ஷியும், சர்வலோகமுக்கிய ஜீவனமு
மான ஞானத்தினை அது யான் என்று எவன் அறிக்
கிறானே; அவன் முக்தன். இதிற் சம்சயமில்லை. (௩௧)

प्रमाता च प्रमाणं च प्रमेयं प्रमितिस्तथा ।

यस्य भासाऽवभासन्ते मानं ज्ञानाय तस्य किम् ॥ ३२ ॥

ஞானப்பிராமாணியம்.

பிரமாதாவும், பிரமானமும், பிரமேயமும், அவ்
வாறே பிரமிதியும் எதனுடைய விளக்கத்தால் விளக்கு
கின்றனவோ அதன் ஞானத்திற்கு பிரமாணம் யாது
ளது? (௩௨)

अर्थाकारा भवेद्वृत्तिः फलेनार्थः प्रकाशते ।

अर्थज्ञानं विजानाति स एवार्थः परः स्मृतः ॥ ३३ ॥

பாவஸ்துசொருபம்.

வீருத்தி பொருள்வடிவமாகின்றது. பலத்தினால் பொருள்விளங்குகின்றது. அர்த்தஞானத்தை (பொருளுணர்ச்சியை) எது அறிகிறதோ, அதுவே பரம் பொருளென்று கருதப்படுகின்றது. (௩௩)

वृत्तिव्याप्यत्वमेवास्तु फलव्याप्तिः कथं भवेत् ।

स्वप्रकाशस्वरूपस्वार्त्तिस्फूर्त्वाच्च चिदात्मनः ॥ ३४ ॥

சிதாத்மா பலவியாப்திக்கு விஷயமாகாமை.

சிதாத்மா ஸ்வப்பிரகாச சொரூபமாயிருத்தலாலும், சித்தமா(பெறப்பட்டதா)யிருத்தலாலும், அதற்கு வீருத்தி வியாப்யத்துவமே யுளதாகுக. பலவியாப்தி எவ்வாறுளதாம். (௩௪)

अर्थादर्थं यदा वृत्तिर्गन्तुं चलति चान्तरे ।

अनाधारा निर्विकारा या दशा सोन्मनी स्मृता ॥ ३५ ॥

உன்மனீசோருபம்.

ஒரு பொருளினின்று வேறுபொருளில் செல்லுதற்கு எப்போது விருத்தி சலிக்கின்றதோ, இடையில் ஆதாரமில்லாததும் நிர்விகாரமுமான எந்த நிலையிருக்கின்றதோ; அது உன்மனீயென்று கருதப்பட்டுள்ளது.

त्रित्तं चिच्च विजानीयात्तकाररहितं यदा ।

तकारो विषयाध्यासो जपारागो यथा मणौ ॥ ३६ ॥

சித்தமே சித்தாமாறு.

எப்போது தகாரமின்றியதாகின்றதோ அப்போது சித்தத்தினைச் சித்தென்றறிக. ஸ்படிகத்தில் செவ்வரத்தம்பூவின் நிறம்போலத் தகாரமானது விஷயாதீதியாசமாம். (நகூ)

ज्ञेयवस्तुपारित्यागाज्ज्ञानं तिष्ठति केवलम् ।

त्रिपुटी क्षीणतामेति ब्रह्मनिर्वाणमृच्छति ॥ ३७ ॥

பிரஹ்ம நிர்வாணப்பிராப்தி யுபாயம்.

ஞேயவஸ்துவை விடுதலால் கேவலம் ஞானம் நிற்கின்றது. திரிபுடி க்ஷீணத்தன்மையடைகின்றது. பிரஹ்ம நிர்வாணத்தையடைகிறான். (ந௭)

மனோமாत्रमिदं सर्वं चिन्मनो ज्ञानमात्रकम् ।

अज्ञानं भ्रम इत्याहुर्विज्ञानं परमं पदम् ॥ ३८ ॥

ஞானஞ்ஞான விஞ்ஞானங்கள்.

மனோமாத்திரமான இவ்வெல்லாம் சித்து, மனம்
ஞானமாத்திரமாம். அஞ்ஞானம் பிரமம் என்றும்,
விஞ்ஞானம் பரமம் பதமென்றும் கூறுவர். (நஅ)

अज्ञानं चान्यथाज्ञानं मायामेतां वदन्ति ते ।

ईश्वरं मायिनं विद्यान्मायातीतं निरञ्जनम् ॥ ३९ ॥ ३९

அஞ்ஞானமும் அந்நியதாஞானம் (ஒன்றை மற்ற
ஒன்றாக அறிதல்,) இதனை அவர்கள் மாயையென்று
கூறுகின்றனர். ஈசுவரனை மாயையுடையவராக அறிக.
மாயையினைக் கடந்தது நிரஞ்சனம். (நகூ)

सदामन्दे चिदाकारो माया मेघस्तडिन्मनः ।

अहन्ता गर्जनं तत्र धारासारो हि यत्तमः ॥ ४० ॥

சதாநந்தமாகிய சிதாசாசத்தில் மாயாமேகத்தின்
மின்னல் மனம். அகந்தை கர்ஜனம். அங்கு தாரை
அசாரமாம். (ச௦)

महामोहान्धकारेऽस्मिन्देवो वर्षति लीलया ।

अस्या वृष्टेर्विरामाय प्रबोधैकसमीरणः ॥ ४१ ॥

மகாமோகாந்தகாரமாகிய இதில் தேவன் லீலை யாக வர்ஷிக்கின்றான். இந்த மழைநிற்பதற்கு ஞான மாகிய முக்கிய காற்றுவேண்டும். (சக)

ज्ञानं दृग्दृश्ययोर्भानिं विज्ञानं दृश्यशून्यता ।

एकमेवाद्वयं ब्रह्म नेह नानाऽस्ति किंचन ॥ ४२ ॥

ஞானம் திருக்குத்திருசியமிரண்டன் விளக்கம். விஞ்ஞானம் திருசிய சூரியத்தவம். ஒரே அத்வயப் பிரஹ்மமுளது. இங்கு நாநா வென்பது சிறிதும்லை.

क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्ज्ञानं तज्ज्ञानं ज्ञानमुच्यते ।

विज्ञानं चोभयोरैक्यं क्षेत्रज्ञपरमात्मनोः ॥ ४३ ॥

க்ஷேத்திரம் க்ஷேத்திரஞ்ஞானென்னும் இரண் டன் ஞான் மெதுவோ, அந்தஞானம் ஞான மென்ப டும் விஞ்ஞானமென்பது க்ஷேத்திரஞ்ஞன் பர மாத்மா வென்னும் இரண்டன் ஐக்கியமாம். (சா)

परोक्षं शास्त्रजं ज्ञानं विज्ञानं चात्मदर्शनम् ।

आत्मनो ब्रह्मणः सम्यगुपाधिद्वयवर्जितम् ॥ ४४ ॥

சாஸ்திரத்தினாலுண்டாம் பரோக்ஷம் ஞானமாம். ஆத்மப்பிரஹ்மங்களின் உபாதி யிரண்டும் செவ்வையாய் நீங்கிய ஆத்மதரிசனம் விஞ்ஞானமாம். (சச)

त्वमर्थत्रिषयं ज्ञानं विज्ञानं तत्पदाश्रयम् ।

पदयोरैक्यबोधस्तु ज्ञानविज्ञानसंज्ञकम् ॥ ४५ ॥

துவம் (நீ யென்பதன்) அர்த்தவிஷயம் ஞானமாம், விஞ்ஞானம் தத்பதாசிரயமாம். பதயிரண்டன் ஐக்கியத்தால் உண்டாவது ஞான விஞ்ஞானமென்னும் பெயரினதாம். (சடு)

आत्मानात्मविवेकस्तु ज्ञानमाहुर्मनीषिणः ।

अज्ञानं चान्यथा लोके विज्ञानं तन्मयं जगत् ॥४६॥

ஆத்மாநாத்ம விவேகமோ ஞானமென்பர் அறிஞர். அஞ்ஞானம் உலகத்தில் லேறுவகையாக்காண்டல். விஞ்ஞானம் ஜகத்தைத் தன்மயமாக்காண்டல். (.)

अन्वयव्यतिरेकाभ्यां सर्वत्रैकं प्रपश्यति ।

यत्तु तद्वृत्तिजं ज्ञानं विज्ञानं ज्ञानमात्रकम् ॥ ४७ ॥

உடன்பாடு எதிர்மறைகளால் எங்கும் ஒன்றனைப்பார்க்கிறது எதுவோ அது விருத்தியினாலாகிய ஞானமாம். விஞ்ஞானம் ஞானமாத்திரமாயுள்ளது. (சஎ)

अज्ञानध्वंसकं ज्ञानं विज्ञानं चोभयात्मकम् ।

ज्ञानविज्ञाननिष्ठेयं तत्सद् ब्रह्मणि चार्पणम् ॥ ४८ ॥

அஞ்ஞானத்தைக்கெடுப்பது ஞானமும், விஞ்
 ஞானமும், இருவடிவினதுமாம். ஞான விஞ்ஞான
 நிஷ்டையாகிய இது தத்ஸத்பிரஹ்மத்தில் அர்ப்பண
 மாம் (சஅ)

भोक्ता सत्त्वगुणः शुद्धो भोगानां साधनं रजः ।

भोग्यं तमोगुणः प्राहुरात्मा चैषां प्रकाशकः ॥ ४९ ॥

போக்தாசத்துவகுணமாகிய சுத்தம், போகங்க
 ளின்சாதனம் இரஜஸு, போக்கியம் தமோகுணமென்
 பர். ஆத்மா இவற்றை விளக்குவதாம். (சசு)

ब्रह्माध्ययनसंयुक्तो ब्रह्मचर्यरतः सदा ।

सर्वं ब्रह्मेति यो वेद ब्रह्मचारी स उच्यते ॥ ५० ॥

பிரஹ்மசாரி.

பிரஹ்மாத்தியயனத்தோடு கூடியவனாய், எப்போ
 தும் பிரஹ்மசரியரதனாய், எல்லாம் பிரஹ்மமென்று
 எவன் அறிகின்றானோ அவன் பிரஹ்மசாரி யெனப்
 படுகின்றான். (ரு)

गृहस्थो गुणमध्यस्थः शरीरं गृहमुच्यते ।

गुणाः कुर्वन्ति कर्माणि नाहं कर्तेति बुद्धिमान् ॥५१॥

கிருகஸ்தன்

கிருகஸ்தன் குணநடுவீருப்பவன், சரீரம் கிருக
மெனப்படும். குணங்கள் கர்மத்தைச் செய்கின்றன.
யான் கர்த்தாவல்லன் என்பவன் புத்திமான். (ருக)

किमुग्रैश्च तपोभिश्च यस्य ज्ञानमयं तपः ।

हर्षामर्षाविनिर्मुक्तो वानप्रस्थः स उच्यते ॥ ५२ ॥

வானப்பிரஸ்தன்.

எவனுக்கு ஞானமயமான தபசுளதோ அவனு
க்கு உக்கிரமான தபசுகளால் என்னபயன்? களிப்பு
வாட்டமென்பவற்றினின்றும் விடுபட்ட அவன் வா
னப்பிரஸ்த னெனப்படுகின்றான். (ருஉ)

देह्न्यासो हि संन्यासो नैव काषायवाससा ।

नाहं देहो महात्मेति निश्चयो ज्ञानलक्षणम् ॥ ५३ ॥

சந்நியாஸம்.

தேக(தேகாபிம:ன)த்தை விடுதலே சந்நியாஸம்.
காஷாயவஸ்திரத்தினு லில்லை, யான் தேகமல்லன் மகா
த்மாவாவன் என்னும் நிச்சயம் ஞானலக்ஷணமாம். ()

सदाचारमिमं नित्यं येऽनुसदधते बुधाः ।

संसारसागराच्छीघ्रं मुच्यन्ते नात्र संशयः ॥ १४ ॥

பலசுருதி.

சதாசாரமாகிய இதனை நித்தியமும் எந்த அறி
ஞர் அறுசந்திக்கின்றனரோ, அவர்கள் சமஸாரசாக
ரத்தினின்றும் சீக்கிரம் விடுபடுகின்றனர். இதற்கு
சம்சயமில்லை. (௩௪)

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीमच्छंकर-

भगवत्पादकृतः सदाचारः समाप्तः ॥

॥ ॐ तत् सत् ॥

இவ்வாறு ஸ்ரீ சங்கராசாரியஸ்வாமிகளாற்

செய்யப்பட்ட

சதாசாரம்

முடிந்தது.

தஞ்சாவூர் பிரம்ம நிஷ்ட பண்டித

ஸ்ரீமான் வே. குப்புஸ்வாமி ராஜு

என்னும் பூர்வாசிரம நாமம் பூண்டம்

ஸ்ரீ பிரமாந்த ஸ்வாமிகளின் வேதாந்த நூல்கள்.

1. பஞ்சதசப்பிரகரணம் 2 வாலியம் 9- 0-0
- X 2. ஸ்ரீ விருத்திப் பிரபாகரம் 5- 0 0
3. ஸ்ரீ விசாரசாகரம் 3- 4-0
- X 4. ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் 1- 8-0
- X 5. ஸ்ரீ பாலபோதகம் 1- 8-0
- X 6. ,, விருத்தி ரத்நாவலி 0-12 0
7. நானாஜீவவாதககட்டளை குறிப்புரை 0- 4-0
8. ஷே (செய்யுள்) 0- 3-0
9. விவேகசிந்தாமணி 0- 6-0
10. ஸ்ரீ சங்கரநீலகண்டாசார்யசம்வாதம் 0- 6-0
11. ஹடயோகப் பிரதிபிகை 2- 0-0
12. ஸ்ரீ சிவயோகப் பிரதிபிகை 0-10-0
13. அட்டாங்கயோக சூத்திரம் 0-10-0
14. நாரதபக்தி சூத்திரம் 1- 4-0
15. பாணினி வியாகரணம் சூத்திரம்
[1-ம் பாகம் 3- 0-0]
- X 16. அபரோக்ஷாறுபுதி 0- 8-0
- X 17. ஆத்மபோதமும் தத்துவபோதமும் 0- 8-0
13. ஸ்ரீ பஞ்சீகரணமுதலியன
[27 புத்தகங்கள் 1- 0-0]
19. ஸ்ரீ குருபுஜங்க ஸ்தோத்திரம் 0- 4-0
20. பிரச்நோத்தர ரத்னமாலை 0- 2-0
21. தருக்ககௌமுதி 0-10-0